Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

entia non est quod numeru
relative diceretur. Ita si
numus non est aliqu
substantia nec ita possit
relativa dici. Quia ppter
si et pater non est aliquid
ad se ipsu non est omino
qui relative dicatur ad
aliquid. Non enim sicut
ad aliquid colorata refert
color eius. Nec omino ad
se dr color sed semp ali
cuius colorati est. Illud
autem cuius color est etiam
si eo quod colorata dicit
ad colorem refertur. Tam
id quod corpus dr ad se
dr. Ad se dici ullo modo
ita putandu est. Pater n
dici aliquid ad se ipsum
sed quicquid dr ad filiu
dicit. Eundem uero filium
et ad se ipsu dicit et ad pa
trem. Cum dr magnitudo
magna et uirtus potens
non utiq ad se ipsu. Et
magnitudo atq uirtus
magna est potentia patris.
Qua pater magnus est po
tens est. Non ergo ita sed
utrumq substantia et u
trumq una substantia. Sic
autem absurdu est dicere.

candidum non est candore.
sic absurdu est dicere sapi
entem non esse sapientia. Et
sicut candor ad se ipsum
candidus dr: ita et sapien
tia ad se ipsu dr sapiens.
Sed candor corporis non
est essentia. qm ipsu corpus
essentia est. Et illa eius qua
litas: unde ab ea dr candidu
corpus. cui non hoc est esse
quod candidu. Aliud enim
ibi forma. et aliud color.
et utriusq non in se ipso.
sed in aequa mole. Quae
moles nec forme. nec co
lor est. sed formata atq co
lorata. Sapientia u et sa
piens est. et se ipsa sapiens est.
Et qm quecumq anima
participatione sapientie
fit sapiens. si rursus desi
pit. manet tamen sapi
entia. nec cu fuerit anima
in stultitia commutata. illa
mutatur. Non ita est in eo
que excea fit sapiens. que
adimodu fit candor in
corpore. quod ex illo can
didu est. Cum enim corpus
in alium colorem fuerit com
mutatu. non manebit
candor ille. atq omino